

Η μετάφραση αυτής της σελίδας είναι προϊόν αυτόματης μετάφρασης [Σύνδεσμος]. Οι αυτόματες μεταφράσεις μπορεί να περιέχουν σφάλματα που δυνητικά μειώνουν τη σαφήνεια και την ακρίβεια· ο Διαμεσολαβητής δεν φέρει καμία ευθύνη για τυχόν αποκλίσεις. Για πιο αξιόπιστες πληροφορίες και μεγαλύτερη νομική ασφάλεια, ανατρέξτε στην πρωτότυπη έκδοση που αγγλικά περιέχεται στον ανωτέρω σύνδεσμο. Για περισσότερες πληροφορίες συμβουλευτείτε τη [γλωσσική και μεταφραστική πολιτική \[Σύνδεσμος\]](#) μας.

Απόφαση του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή που περατώνει την έρευνά του σχετικά με την καταγγελία 3249/2008/(ΒΕΗ)ΚΜ κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Απόφαση

Υπόθεση 3249/2008/(ΒΕΗ)ΚΜ - Εκκίνηση έρευνας στις 22/12/2008 - Απόφαση στις 22/11/2010

Μια γερμανική ένωση διοργάνωσε έκθεση σε 28 ευρωπαϊκές περιφέρειες μεταξύ του Μπορντό και του Κιέβου και έλαβε χρηματοδότηση από την Επιτροπή στο πλαίσιο προγράμματος που αφορούσε τη διεύρυνση του 2004. Το 2005, ζήτησε τροποποίηση του προϋπολογισμού, διότι η έκθεσή της παρουσιάστηκε σε περισσότερες πόλεις από ό,τι προβλεπόταν αρχικά. Ο προϋπολογισμός θα μπορούσε να τροποποιηθεί με δύο τρόπους: με επίσημη τροποποίηση της συμφωνίας επιχορήγησης ή, όταν οι ανακατανομές μεταξύ των γραμμών του προϋπολογισμού δεν υπερβαίνουν το 10 %, με γραπτή ενημέρωση της Επιτροπής.

Ένας υπάλληλος της Επιτροπής αποδέχθηκε τις προτεινόμενες αλλαγές. Ωστόσο, όταν ο καταγγέλλων ζήτησε την καταβολή του υπολοίπου, η Επιτροπή το υπολόγισε σε 52 035 EUR και όχι σε 62 556 EUR. Ο καταγγέλλων αντιτάχθηκε, σημειώνοντας ότι αυτό φαίνεται να βασίζεται στον παλαιό προϋπολογισμό.

Η Επιτροπή εξήγησε ότι είχε αποδεχθεί μόνο αλλαγές έως και 10 % ανά γραμμή του προϋπολογισμού, διότι δεν υπήρξε επίσημη τροποποίηση του προϋπολογισμού. Όταν ο καταγγέλλων του υπενθύμισε ότι ο τροποποιημένος προϋπολογισμός είχε εγκριθεί από αυτόν το 2005, η Επιτροπή αποδέχθηκε τον νέο προϋπολογισμό και κατέβαλε επιπλέον 4 495 EUR. Ωστόσο, αρνήθηκε να δεχθεί περαιτέρω ανακατανομές από τον καταγγέλλοντα, δεδομένου ότι οι ανακατανομές αυτές δεν της είχαν κοινοποιηθεί δεόντως.

Ο καταγγέλλων απευθύνθηκε στον Διαμεσολαβητή, ισχυριζόμενος ότι η Επιτροπή είχε μειώσει εσφαλμένα την τελική πληρωμή κατά 6 396 EUR.

Η Διαμεσολαβήτρια σημείωσε ότι οι αλλαγές που έγιναν δεκτές από την Επιτροπή το 2005 περιλάμβαναν επίσης ανακατανομή που υπερέβαινε το 10 % μιας γραμμής του προϋπολογισμού και ότι η Επιτροπή δεν είχε επιμείνει στην ανάγκη επίσημης τροποποίησης. Σημείωσε επίσης ότι η Επιτροπή είχε αποδεχθεί ανακατανομές που δεν υπερέβαιναν το 10 % των κονδυλίων του προϋπολογισμού, ακόμη και σε περιπτώσεις στις οποίες δεν είχε λάβει κατάλληλη κοινοποίηση πριν από την εκτέλεσή τους. Η Διαμεσολαβήτρια δεν αντιλήφθηκε πώς μια απαίτηση την οποία η Επιτροπή θεώρησε ικανή να αγνοήσει κατά τον πρώτο υπολογισμό του σχετικού ποσού θα μπορούσε ξαφνικά να αποκτήσει αποφασιστική σημασία όταν υπολόγισε το ίδιο ποσό για δεύτερη φορά. Ως εκ τούτου, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η Επιτροπή δεν παρέσχε συνεκτική και εύλογη περιγραφή του τρόπου με τον οποίο χειρίστηκε την αίτηση πληρωμής του καταγγέλλοντος.

Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής υπέβαλε πρόταση για μια φιλική λύση, ζητώντας από την Επιτροπή να επανεξετάσει την αίτηση πληρωμής του καταγγέλλοντος. Η Επιτροπή αποδέχθηκε την πρόταση αυτή και κατέβαλε στον καταγγέλλοντα το οφειλόμενο ποσό των 6 025 EUR (συνεπώς, τηρώντας το μέγιστο ποσό της συνεισφοράς της ΕΕ που ορίζεται στη συμφωνία επιχορήγησης), καθώς και τόκους ύψους 1 586 EUR.

Η Διαμεσολαβήτρια σημείωσε με ικανοποίηση ότι επιτεύχθηκε φιλική λύση και έκλεισε την υπόθεση.

Το ιστορικό της καταγγελίας

1. Ο καταγγέλλων, μια γερμανική ένωση, εκτέλεσε ένα σχέδιο στο πλαίσιο του χρηματοδοτούμενου από την Επιτροπή προγράμματος PRINCE, ενός προγράμματος ενημέρωσης που αποσκοπεί στην αύξηση της ευαισθητοποίησης του κοινού σχετικά με τις κύριες πολιτικές προτεραιότητες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως το ευρώ ή η διεύρυνση. Το κεντρικό στοιχείο του έργου ήταν μια κινητή έκθεση με τίτλο «Via Regia — τι είμαστε, είμαστε και μέσω των άλλων». Ανέδειξε την ιστορία και την παρούσα κατάσταση των 28 ευρωπαϊκών περιφερειών κατά μήκος του «βασιλικού δρόμου» από το Μπορντό στο Κίεβο. Σύμφωνα με τους όρους της συμφωνίας επιχορήγησης, η Επιτροπή συμφώνησε να συνεισφέρει το 71,61 % των δαπανών που δεν υπερβαίνουν τα 291 183,06 EUR, δηλαδή μέγιστο ποσό 208 520,27 EUR [1].

2. Η συμφωνία επιχορήγησης («η συμφωνία») μεταξύ του καταγγέλλοντος και της Επιτροπής περιείχε δύο διατάξεις στις οποίες θα μπορούσαν να βασιστούν οι αλλαγές στους όρους της κοινοτικής συνεισφοράς:

(I) Το άρθρο II.13 των γενικών όρων που προσαρτώνται στη συμφωνία προβλέπει ότι οι τροποποιήσεις των όρων της κοινοτικής συνεισφοράς απαιτούν την υπογραφή γραπτής τροποποίησης της συμφωνίας από τα μέρη.

II) Το άρθρο I.3.4 των ειδικών όρων ορίζει ότι, κατ' εξαίρεση από το άρθρο II.13, οι

ανακατανομές έως 10 % ανά γραμμή του προϋπολογισμού μπορούν να πραγματοποιούνται από ένα κονδύλιο του προϋπολογισμού σε άλλο, υπό την προϋπόθεση ότι η Επιτροπή ενημερώνεται σχετικά εκ των προτέρων.

3. Το άρθρο II.13 των γενικών όρων προβλέπει ότι η αίτηση τροποποίησης πρέπει να υποβάλλεται στην Επιτροπή τουλάχιστον ένα μήνα πριν από τη λήξη του έργου. Επιπλέον, ορίζει ότι δεν επιτρέπονται αλλαγές που θα μπορούσαν να θέσουν υπό αμφισβήτηση την απόφαση της Κοινότητας να χορηγήσει χρηματοδότηση για το εν λόγω σχέδιο ή ότι δεν θα ήταν σύμφωνες με την υποχρέωση ίσης μεταχείρισης των αιτούντων. Το άρθρο I.3.4 προβλέπει ότι οι σχετικές ανακατανομές δεν πρέπει να έχουν ως αποτέλεσμα το συνολικό ποσό των δαπανών να υπερβαίνει το μέγιστο ποσό που προβλέπεται στη συμφωνία.

4. Στις 25 Αυγούστου 2005, ο καταγγέλλων ζήτησε τροποποίηση του προϋπολογισμού σύμφωνα με το άρθρο II.13. Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, η τροποποίηση αυτή ήταν αναγκαία λόγω της απροσδόκητης επιτυχίας της προαναφερθείσας έκθεσης, η οποία παρουσιάστηκε σε 50 τοποθεσίες αντί των πέντε που προβλεπόταν αρχικά.

5. Στις 26 Σεπτεμβρίου 2005, ο καταγγέλλων επανέλαβε το αίτημά του για τροποποίηση του προϋπολογισμού. Ενημέρωσε επίσης την Επιτροπή ότι ορισμένες προσαρμογές των δαπανών που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο της τρέχουσας εκθεσιακής περιόδου θα έπρεπε να γίνουν σε μεταγενέστερο στάδιο. Αναμένεται να είναι σε θέση να ολοκληρώσει επιτυχώς το έργο βάσει των τροποποιήσεων που έγιναν στα κονδύλια του προϋπολογισμού σύμφωνα με το άρθρο I.3.4 των ειδικών όρων [2]. Στην απάντησή του της 24ης Οκτωβρίου 2005, ο Α., αναπληρωτής προϊστάμενος της μονάδας B.3 της Γενικής Διεύθυνσης Διεύρυνσης της Επιτροπής (ΓΔ Διεύρυνσης), ο οποίος ήταν υπεύθυνος για τη συμφωνία, συμφώνησε με τις αλλαγές στο σχέδιο προϋπολογισμού που υπέβαλε ο καταγγέλλων. Η Επιτροπή επισήμανε ότι οι αλλαγές αυτές δεν επηρέασαν το συνολικό ποσό των δαπανών που προβλέπονται στη συμφωνία και απαρτίθησε τις αλλαγές για κάθε γραμμή του προϋπολογισμού.

6. Στις 10 Ιουλίου 2006, ο καταγγέλλων υπέβαλε αίτηση πληρωμής του ποσού που θεωρούσε ότι του οφειλόταν ακόμη, ήτοι 62 556,00 EUR [3]. Στις 12 Δεκεμβρίου 2006, ο Β., υπάλληλος της Μονάδας Δημοσιονομικής Εκτέλεσης E.3 της ΓΔ Διεύρυνσης, ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα ότι θα του καταβληθεί ποσό 52 035,24 EUR. Ο Β. πρότεινε στον καταγγέλλοντα να απευθυνθεί σε άλλον υπάλληλο, τον C., τον οικονομικό εντολοδόχο, εάν είχε ερωτήσεις. Η πληρωμή του αποδεκτού ποσού, ήτοι 52 035,24 EUR, πραγματοποιήθηκε στις 15 Δεκεμβρίου 2006.

7. Με επιστολή της 18ης Ιανουαρίου 2007, ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι η Επιτροπή είχε συμφωνήσει σε τροποποιημένο προϋπολογισμό, αλλά στήριξε τους υπολογισμούς της στον αρχικό προϋπολογισμό. Ως εκ τούτου, ζήτησε από την Επιτροπή να επανεξετάσει τη θέση της και να καταβάλει το υπόλοιπο ποσό των 10 520,76 EUR. Ο καταγγέλλων ζήτησε επίσης από την Επιτροπή να ζητήσει τόκους λόγω καθυστέρησης πληρωμής.

8. Στις 6 Φεβρουαρίου 2007, ο D., προϊστάμενος της μονάδας E.3 της ΓΔ Διεύρυνσης, απάντησε αποδεχόμενος το αίτημα του καταγγέλλοντος για τόκους, έστω και σε σχέση με το

ποσό που είχε αποδεχθεί η Επιτροπή (03 524,00 EUR). Όσον αφορά το αίτημα του καταγγέλλοντος για επανεξέταση της περαιτέρω αίτησης, ο κ. D. εξήγησε ότι το άρθρο I.3.4 των ειδικών όρων προέβλεπε τη δυνατότητα ανακατανομής δαπανών μεταξύ των γραμμών του προϋπολογισμού έως και 10 % του αρχικού ποσού ανά γραμμή του προϋπολογισμού. Ο κ. D. τονίζει ότι η ανακατανομή άνω του 10 % ανά κονδύλιο του προϋπολογισμού είναι δυνατή μόνο μετά από συμφωνία των συμβαλλομένων μερών για επίσημη τροποποίηση. Στην προκειμένη περίπτωση, καμία τέτοια τροποποίηση δεν είχε συμφωνηθεί κατά την άποψη του D. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή έπρεπε να απορρίψει τυχόν αλλαγές που υπερέβαιναν το όριο του 10 %. Ο D. προσθέτει ότι ο καταγγέλλων θα πρέπει να επικοινωνήσει με τον κ. B. εάν έχει ερωτήσεις ή παρατηρήσεις.

9. Στις 18 Φεβρουαρίου 2007, ο καταγγέλλων επέστησε την προσοχή του D. στο γεγονός ότι υπέβαλε αίτηση τροποποίησης και ότι, στις 24 Οκτωβρίου 2005, ο A. την ενέκρινε.

10. Στις 29 Μαρτίου 2007, ο B. πληροφόρησε τον καταγγέλλοντα ότι η Επιτροπή είχε αποφασίσει να της καταβάλει επιπλέον ποσό 4 495,26 EUR. Δήλωσε ότι η Επιτροπή έκρινε ότι δεν ήταν υποχρεωμένη να καταβάλει το σύνολο του ζητούμενου ποσού λόγω «έλλειψης εκ των προτέρων πληροφόρησης σχετικά με την υπερχειλίση του προϋπολογισμού (βλ. άρθρο I.3.4)». Ο B. υποστήριξε επίσης ότι ο καταγγέλλων δεν δικαιούται τόκους υπερημερίας, δεδομένου ότι η 85ήμερη αναστολή πληρωμής οφειλόταν στο γεγονός ότι ο καταγγέλλων άλλαξε αριθμούς λογαριασμού χωρίς να ενημερώσει την Επιτροπή. Ο καταγγέλλων κλήθηκε να απευθυνθεί στον κ. C. σε περίπτωση που έχει ερωτήσεις ή παρατηρήσεις.

11. Στις 23 Απριλίου 2007, ο καταγγέλλων επισήμανε ότι, εξ όσων γνώριζε, όταν ζήτησε τροποποίηση της συμφωνίας, επικαλέστηκε επίσης το άρθρο I.3.4 των ειδικών όρων. Στις 14 Μαΐου 2007, ο B. απάντησε ότι δεν υπήρχαν στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι, μετά τη συμφωνία του νέου προϋπολογισμού, ο καταγγέλλων πληροφόρησε την Επιτροπή ότι θα υπήρχε υπερχειλίση σε ένα κονδύλιο του προϋπολογισμού πριν από την τροποποίηση αυτή. Ο υπάλληλος δήλωσε επίσης ότι η οικονομική μονάδα δεν μπορούσε να κάνει τίποτα περισσότερο για τον καταγγέλλοντα. Ωστόσο, την συμβουλεύει να συζητήσει το θέμα με την επιχειρησιακή μονάδα για να δει αν θα δεχθεί την υπερχειλίση ως επιλέξιμες δαπάνες. Ο κ. B. συμβούλευσε τον καταγγέλλοντα να απευθυνθεί συναφώς στον F.

12. Η καταγγέλλουσα τηλεφώνησε στον F. στις 23 Μαΐου 2007 και κλήθηκε να απευθυνθεί στην E. E. E. στη συνέχεια ενημέρωσε την καταγγέλλουσα ότι είχε αποχωρήσει από τη μονάδα και πρότεινε στην καταγγέλλουσα να απευθυνθεί στην G. Ωστόσο, σε τηλεφωνική συνομιλία με την καταγγέλλουσα στις 29 Μαΐου 2007, η G., προϊστάμενη της Μονάδας Επικοινωνιών της ΓΔ Διεύθυνσης, δήλωσε ότι δεν μπορούσε να ασχοληθεί με το θέμα. Ως εκ τούτου, παρέπεμψε τον καταγγέλλοντα στον B. της οικονομικής μονάδας. Ωστόσο, με ηλεκτρονικό μήνυμα της 7ης Ιουνίου 2007, ο B. επανέλαβε ότι η οικονομική μονάδα δεν μπορούσε να κάνει τίποτε άλλο για τον καταγγέλλοντα και ότι θα έπρεπε να απευθυνθεί στον προϊστάμενο της επιχειρησιακής μονάδας, κ. G. Εξήγησε ότι, εάν η εν λόγω μονάδα συμφωνήσει εγγράφως να θεωρήσει την υπερχειλίση ως επιλέξιμες δαπάνες, η Οικονομική Μονάδα θα μπορούσε να έχει λόγους να επανεξετάσει τη θέση της.

13. Σε αυτό το ηλεκτρονικό μήνυμα της 7ης Ιουνίου 2007, ο Β. εξήγησε επίσης την προσέγγιση που ακολούθησε η Επιτροπή στο θέμα αυτό. Αρχικά ερμήνευσε την επιστολή του καταγγέλλοντος με την οποία ζητεί τροποποίηση του προϋπολογισμού ως τις πληροφορίες που απαιτούνται για την ανακατανομή ποσών που δεν υπερβαίνουν το 10 % ανά γραμμή του προϋπολογισμού μεταξύ των διαφόρων γραμμών του προϋπολογισμού σύμφωνα με το άρθρο I.3.4 των ειδικών όρων. Ως εκ τούτου, δέχθηκε μόνο τροποποιήσεις έως 10 % για κάθε γραμμή του προϋπολογισμού, δεδομένου ότι, κατά την άποψή της, δεν υπήρξε επίσημη τροποποίηση του προϋπολογισμού σύμφωνα με το άρθρο II.13 των γενικών όρων. Στη συνέχεια, ωστόσο, όταν ο καταγγέλλων αντιτάχθηκε στην ερμηνεία αυτή και επέστησε την προσοχή της Επιτροπής στην επιστολή του κ. Α., διαπιστώθηκε ότι ο κ. Α. είχε δεχθεί επίσης αλλαγές που υπερέβαιναν το 10 % ανά γραμμή του προϋπολογισμού. Ο κ. Β. σημειώνει ότι η Επιτροπή αποφάσισε στη συνέχεια να αντιμετωπίσει την εν λόγω επιστολή ως « *έγκυρη τροποποίηση σύμβασης* » και έκρινε ότι ο προϋπολογισμός, όπως ορίζεται στην εν λόγω επιστολή, είχε καταστεί ο « *νέος προϋπολογισμός* ».

14. Ο Β. τόνισε, ωστόσο, ότι οι δαπάνες που δηλώθηκαν τελικά από τον καταγγέλλοντα διέφεραν από αυτόν τον « *νέο προϋπολογισμό* ». Σύμφωνα με το άρθρο I.3.4 των Ειδικών Όρων, διαφορές έως 10 % ανά γραμμή του προϋπολογισμού επιτρεπόταν μόνο εάν η Επιτροπή είχε ενημερωθεί εκ των προτέρων. Ωστόσο, δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν διέθετε καμία απόδειξη ότι ο καταγγέλλων την ενημέρωσε εκ των προτέρων, μπορούσε να δεχθεί δαπάνες μόνο μέχρι τα ποσά που προβλέπονται στον νέο προϋπολογισμό. Ο υπάλληλος εξήγησε περαιτέρω ότι δεν αρκεί ένας δικαιούχος να αναφέρει απλώς ότι ενδέχεται να χρειαστεί να προβεί σε μεταφορές μεταξύ των γραμμών του προϋπολογισμού. Αντ' αυτού, έπρεπε να παρασχεθούν σαφή αριθμητικά στοιχεία για τις μεταφορές και τα κονδύλια του προϋπολογισμού.

15. Στις 20 Ιουνίου 2007, η Γ., με την οποία η καταγγέλλουσα επικοινωνήσε με την καταγγέλλουσα, δήλωσε σε εσωτερικό μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που απέστειλε στον Β. και σε άλλους ότι δεν είχε χρόνο να ασχοληθεί με το ζήτημα αυτό και, ως εκ τούτου, ζήτησε τη γνώμη της Οικονομικής Μονάδας. Η Γ. δήλωσε ότι αν ο κ. Β. θεωρούσε ότι πρόκειται για « *αρκετά κλασική περίπτωση* » και ότι η αίτηση πρόσθετης πληρωμής θα μπορούσε να ικανοποιηθεί « *χωρίς να διατρέχει μεγάλο κίνδυνο* », τότε θα πρέπει να περιμένουν την επιστροφή της Ε., η οποία ήταν σε διακοπές εκείνη την εποχή, πριν από τη λήψη απόφασης. Εάν, από την άλλη πλευρά, ο Β. συμβούλευε να μην προβεί σε αυτή την πληρωμή, ο καταγγέλλων θα πρέπει να ενημερωθεί αμέσως και να κλείσει ο φάκελος. Το ηλεκτρονικό μήνυμα της Γ. της 20ής Ιουνίου 2007 εστάλη επίσης στον καταγγέλλοντα, πιθανώς εκ παραδρομής.

16. Στις 10 Σεπτεμβρίου 2007, ένας ακόμη υπάλληλος, ο Η., εξήγησε στον καταγγέλλοντα ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε να πληρώσει περισσότερα από τα προβλεπόμενα στον (νέο) προϋπολογισμό. Σύμφωνα με το αρχικό σχέδιο χρηματοδότησης, το κονδύλιο Α6 του προϋπολογισμού ανήλθε σε 163 470 EUR. Σύμφωνα με τον νέο προϋπολογισμό, ανήλθε σε 171 906,40 EUR. Ωστόσο, στην τελική αίτηση πληρωμής του καταγγέλλοντος, η θέση αυτή ανερχόταν σε 180 254,04 EUR [4] , ποσό που υπερέβαινε το συμφωνηθέν.

17. Σύμφωνα με τον κ. Η., ο καταγγέλλων εφάρμοσε τον κανόνα του 10 % του άρθρου Ι.3.4 όταν ζήτησε τροποποίηση του προϋπολογισμού. Η Επιτροπή αποδέχθηκε τις αλλαγές αυτές και πραγματοποίησε την πληρωμή της αναλόγως. Ωστόσο, η Επιτροπή δεν μπορούσε να δεχθεί περαιτέρω ισχυρισμούς, διότι αυτό θα συνεπαγόταν αναδρομική τροποποίηση η οποία δεν ήταν δυνατή. Ο κ. Η. τονίζει ότι ο καταγγέλλων δεν μπορεί να επικαλεστεί δύο φορές το άρθρο Ι.3.4. Όσον αφορά το ζήτημα των τόκων υπερημερίας, ο Η. δήλωσε ότι αυτό θα καταβληθεί μόνο σε σχέση με τα πραγματικά καταβληθέντα ποσά και υπενθύμισε στον καταγγέλλοντα ότι είχε στη διάθεσή του δύο μήνες για να υποβάλει σχετική αίτηση. Καλεί τον καταγγέλλοντα να απευθυνθεί στον προϊστάμενο μονάδας του (κ. D.) εάν δεν ικανοποιηθεί από την απάντηση αυτή.

18. Στις 17 Σεπτεμβρίου 2007, ο καταγγέλλων δήλωσε ότι δεν κατανοούσε τους λόγους για τους οποίους η Επιτροπή δεν έκανε διάκριση μεταξύ της επίσημης τροποποίησης του προϋπολογισμού και της επίκλησης του άρθρου Ι.3.4, αλλά θεώρησε ότι, δηλαδή, ο καταγγέλλων είχε βασιστεί δύο φορές στην τελευταία αυτή διάταξη. Με ηλεκτρονικό μήνυμα της 1ης Οκτωβρίου 2007 που απέστειλε ο D., η Επιτροπή επισήμανε ότι η θέση της, όπως εκφράστηκε σε προηγούμενη αλληλογραφία, παρέμεινε αμετάβλητη.

Το αντικείμενο της έρευνας

19. Στο πλαίσιο αυτό, ο καταγγέλλων απευθύνθηκε στον Διαμεσολαβητή και διατύπωσε τους ακόλουθους ισχυρισμούς:

1) Σε αντίθεση με τη συμφωνία, η Επιτροπή μείωσε την τελική πληρωμή για το έργο κατά 6 396,19 EUR. Ειδικότερα, παρέλειψε να αιτιολογήσει την απόφασή της να μη δεχθεί την επίκληση του άρθρου Ι.3.4 των Ειδικών Όρων από την καταγγέλλουσα, την οποία είχε προηγουμένως αποδεχθεί εγγράφως.

2) Η Επιτροπή δεν συμμορφώθηκε δεόντως με τον καταγγέλλοντα αναφέροντας επανειλημμένα διάφορα πρόσωπα επικοινωνίας που της παρείχαν αντιφατικές πληροφορίες.

20. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή έπρεπε να της καταβάλει το οφειλόμενο ποσό των 6 396,19 EUR, πλέον τόκων.

Η έρευνα

21. Η καταγγελία υποβλήθηκε στις 19 Δεκεμβρίου 2008. Στις 22 Δεκεμβρίου 2008, ο Διαμεσολαβητής κίνησε έρευνα και ζήτησε από την Επιτροπή να γνωμοδοτήσει επ' αυτού.

22. Η Επιτροπή διαβίβασε τη γνώμη της στις 4 Μαΐου 2009. Στις 12 Μαΐου 2009, η γνώμη της Επιτροπής διαβιβάστηκε στον καταγγέλλοντα για παρατηρήσεις. Δεν ελήφθησαν παρατηρήσεις από τον καταγγέλλοντα.

23. Στις 12 Μαρτίου 2010, ο Διαμεσολαβητής υπέβαλε πρόταση για φιλική λύση. Η Επιτροπή

απάντησε στην πρόταση αυτή στις 23 Ιουλίου 2010. Η απάντηση της Επιτροπής διαβιβάστηκε στον καταγγέλλοντα για παρατηρήσεις, τις οποίες υπέβαλε στις 5 Αυγούστου 2010.

Ανάλυση και συμπεράσματα του Διαμεσολαβητή

Α. Εικαζόμενη παράνομη μείωση της τελικής πληρωμής, προβαλλόμενη έλλειψη αιτιολογίας και συναφής αξίωση

Επιχειρήματα που υποβλήθηκαν στη Διαμεσολαβητρία

24. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι, όταν αντιλήφθηκε ότι ορισμένα στοιχεία του έργου θα απαιτούσαν περισσότερους πόρους από ό,τι προβλεπόταν αρχικά, υπέβαλε αιτιολογημένη αίτηση τροποποίησης της συμφωνίας στον αρμόδιο υπάλληλο της Επιτροπής. Το έπραξε εντός των σχετικών προθεσμιών και η Επιτροπή δέχθηκε γραπτώς τις τροποποιήσεις αυτές πριν από τη λήξη του σχεδίου. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η αποδοχή αυτή έθεσε σε ισχύ νέο προϋπολογισμό.

25. Μέχρι την υποβολή της τελικής αίτησης πληρωμής, επήλθαν περαιτέρω αλλαγές στον νέο προϋπολογισμό. Κατά την άποψή της, οι αλλαγές αυτές παρέμειναν κάτω από το όριο του 10 % που επιτρέπεται από το άρθρο Ι.3.4 των Ειδικών Όρων. Η καταγγέλλουσα τόνισε ότι είχε ανακοινώσει αυτές τις αλλαγές και ότι επιθυμούσε να βασιστεί στο άρθρο Ι.3.4 των Ειδικών Όρων, στις 26 Σεπτεμβρίου 2005, δηλαδή εγκαίρως για τους σκοπούς της εν λόγω διάταξης.

26. Ο καταγγέλλων επέστησε την προσοχή στο γεγονός ότι η Επιτροπή δήλωσε αρχικά ότι εφάρμοσε το άρθρο Ι.3.4 των ειδικών όρων κατά την αξιολόγηση της αίτησης πληρωμής του καταγγέλλοντος. Ωστόσο, όταν η Επιτροπή δέχθηκε τελικά ότι είχε συμφωνηθεί νέος προϋπολογισμός το 2005, αποστασιοποιήθηκε από την ανάλυση αυτή και, αντ' αυτού, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο καταγγέλλων δεν μπορούσε να βασιστεί στο άρθρο Ι.3.4 των ειδικών όρων. Παραπέμποντας στην επιστολή της Επιτροπής της 10ης Σεπτεμβρίου 2007, ο καταγγέλλων δήλωσε ότι δεν κατανοεί τον λόγο για τον οποίο η Επιτροπή επέλεξε να μην διαχωρίσει τις δύο αλλαγές στον προϋπολογισμό που πραγματοποιήθηκαν, αλλά, αντιθέτως, ερμήνευσε τις δύο αλλαγές ως βασιζόμενες στο άρθρο Ι.3.4 των ειδικών όρων.

27. Στη γνωμοδότησή της, η Επιτροπή υποστήριξε ότι η καταγγέλλουσα, με το ηλεκτρονικό της μήνυμα της 26ης Σεπτεμβρίου 2005, απλώς την πληροφόρησε για την πρόθεσή της να ανακατανείμει ορισμένα ποσά μεταξύ των υποτομέων χωρίς να αλλάξει το σύνολο των προβλεπόμενων δαπανών. Η πρόθεση αυτή έγινε, κατ' αρχήν, δεκτή από την Επιτροπή στην επιστολή της της 24ης Οκτωβρίου 2005. Ωστόσο, αυτή η πρόταση τροποποίησης δεν ακολουθήθηκε ποτέ από επίσημη αίτηση τροποποίησης. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή ουδέποτε τροποποίησε επίσημα τη συμφωνία.

28. Έτσι, κατά την εξέταση του αιτήματος τελικής πληρωμής που υπέβαλε ο καταγγέλλων στις

10 Ιουλίου 2006, ήταν ο αρχικός προϋπολογισμός που χρησίμευσε ως βάση για τους υπολογισμούς του. Η Επιτροπή υποστήριξε, ωστόσο, ότι είχε δεχθεί μεταφορές μεταξύ διαφόρων γραμμών του προϋπολογισμού μέχρι 10 % ανά τομέα, χωρίς να εμμένει στην απαίτηση προηγούμενης ειδοποίησης για τις μεταφορές αυτές, όπως προβλέπεται στο άρθρο Ι.3.4 των ειδικών όρων.

29. Η Επιτροπή πρόσθεσε ότι, όταν η καταγγέλλουσα επέστησε την προσοχή της στον «νέο προϋπολογισμό», « *αποφάσισε ευχαρίστως να εφαρμόσει τον προτεινόμενο νέο προϋπολογισμό* » και, ως εκ τούτου, ανέλυσε εκ νέου την κατάσταση. Ωστόσο, στο πλαίσιο αυτής της νέας ανάλυσης, εφάρμοσε επίσης τον κανόνα του άρθρου Ι.3.4 των Ειδικών Όρων, σύμφωνα με τον οποίο ο καταγγέλλων πρέπει να ενημερώνει εκ των προτέρων την Επιτροπή για τυχόν μεταφορές μεταξύ κονδυλίων του προϋπολογισμού που πραγματοποιούνται σύμφωνα με τη διάταξη αυτή. Η Επιτροπή ισχυρίστηκε ότι μεταξύ της 24ης Οκτωβρίου 2005 και της 10ης Ιουλίου 2006 (όταν ο καταγγέλλων απέστειλε την αίτηση τελικής πληρωμής), ο καταγγέλλων δεν την ενημέρωσε για τέτοιες μεταφορές. Ως εκ τούτου, ο καταγγέλλων δεν είχε το δικαίωμα να επικαλεστεί το άρθρο Ι.3.4 των Ειδικών Όρων για να δικαιολογήσει αυτές τις αλλαγές. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή εφάρμοσε τα αριθμητικά στοιχεία του «νέου» προϋπολογισμού χωρίς να επιτρέψει περαιτέρω τροποποίηση και, ως εκ τούτου, κατέβαλε στον καταγγέλλοντα επιπλέον 4 495,26 EUR.

30. Η Επιτροπή υποστήριξε ότι αντιμετώπισε την επιστολή της 24ης Οκτωβρίου 2005 ως τροποποίηση της συμφωνίας και, ως εκ τούτου, « *ασκούσε τόσο μεγάλη ευελιξία όσο ήταν νομικά αποδεκτή* ». Κατά την άποψή της, « *δεν υπήρχε περαιτέρω περιθώριο ελιγμών* ».

31. Όσον αφορά την αίτηση του καταγγέλλοντος για τόκους υπερημερίας, η Επιτροπή αναγνώρισε αρχικά τον ισχυρισμό του καταγγέλλοντος, αν και μόνο σε σχέση με το ποσό που θεωρούσε οφειλόμενο στον καταγγέλλοντα, ήτοι 52 035,24 EUR. Ωστόσο, αποδείχθηκε ότι ο καταγγέλλων είχε κλείσει τον τραπεζικό λογαριασμό που αναφέρεται στη συμφωνία, αλλά δεν ενημέρωσε την Επιτροπή για το γεγονός αυτό μόλις στις 14 Σεπτεμβρίου 2006 [5] . Ως εκ τούτου, η πληρωμή ανεστάλη. Ως εκ τούτου, φάνηκε ότι ο καταγγέλλων δεν είχε δικαίωμα να εισπράξει τόκους λόγω καθυστέρησης πληρωμής.

32. Ωστόσο, η Επιτροπή προσέθεσε ότι επανεξέτασε το σημείο αυτό κατά την προετοιμασία της γνωμοδότησής της σχετικά με την παρούσα καταγγελία και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο καταγγέλλων δικαιούται τόκους υπερημερίας. Έλαβε την αίτηση τελικής πληρωμής στις 14 Ιουλίου 2006 και κατέβαλε την τελική πληρωμή στον καταγγέλλοντα στις 15 Δεκεμβρίου 2006, η οποία διήρκεσε συνολικά 154 ημέρες. Οι μέγιστες περίοδοι επανεξέτασης και πληρωμής ήταν 45 ημέρες ανά κατηγορία και η πληρωμή ανεστάλη για 40 ημέρες, λόγω της αλλαγής του αριθμού λογαριασμού του καταγγέλλοντος. Ως εκ τούτου, ο τόκος υπερημερίας οφειλόταν για 24 ημέρες. Η Επιτροπή δήλωσε ότι είχε προβεί σε αντίστοιχη πληρωμή.

Η προκαταρκτική αξιολόγηση της Διαμεσολαβήτριας που οδηγεί σε πρόταση φιλικής λύσης

Εισαγωγικές παρατηρήσεις

33. Η υπό κρίση υπόθεση αφορούσε διαφορά σχετικά με υποχρεώσεις πληρωμής που απορρέουν από σύμβαση.

34. Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι το πεδίο εφαρμογής του ελέγχου που μπορεί να διενεργεί σε υποθέσεις που αφορούν την ερμηνεία συμβατικών υποχρεώσεων που συνάπτει ένα θεσμικό όργανο είναι κατ' ανάγκη περιορισμένο. Ειδικότερα, ο Διαμεσολαβητής είναι της άποψης ότι δεν θα πρέπει να επιδιώκει να διαπιστώσει αν υπήρξε παράβαση της σύμβασης από οποιοδήποτε από τα μέρη. Το ζήτημα αυτό θα μπορούσε να εξεταστεί αποτελεσματικά μόνο από αρμόδιο δικαστήριο, το οποίο θα είχε τη δυνατότητα να ακούσει τα επιχειρήματα των διαδίκων σχετικά με το σχετικό εθνικό δίκαιο και να αξιολογήσει αντικρουόμενα αποδεικτικά στοιχεία για τυχόν αμφισβητούμενα πραγματικά ζητήματα.

35. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής είναι της άποψης ότι, σε υποθέσεις που αφορούν συμβατικές διαφορές, είναι δικαιολογημένο να περιορίζεται η έρευνά του στην εξέταση του κατά πόσον το θεσμικό όργανο του παρέσχε συνεκτική και εύλογη περιγραφή της νομικής βάσης για τις ενέργειές του και των λόγων για τους οποίους πιστεύει ότι η άποψή του για τη συμβατική θέση είναι δικαιολογημένη. Σε αυτή την περίπτωση, ο Διαμεσολαβητής θα καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η έρευνά του δεν αποκάλυψε περίπτωση κακοδιοίκησης. Το συμπέρασμα αυτό δεν θα επηρεάσει το δικαίωμα των μερών να εξετάσουν και να επιλύσουν τη συμβατική διαφορά τους από αρμόδιο δικαστήριο.

Όσον αφορά την τελική πληρωμή που οφείλεται βάσει της συμφωνίας

36. Στη γνωμοδότησή της, η Επιτροπή ανέφερε ότι, αρχικά, επέστρεψε στον καταγγέλλοντα βάσει του αρχικού προϋπολογισμού (δεδομένου ότι δεν διέθετε στοιχεία τροποποίησης της συμφωνίας), αλλά επέτρεψε ανακατανομές μεταξύ των γραμμών του προϋπολογισμού έως 10 %. Ωστόσο, μετά από προσεκτικότερη εξέταση, φάνηκε ότι η περιγραφή αυτή δεν ήταν απολύτως ορθή. Αυτό προκύπτει από τον πίνακα 1 κατωτέρω, ο οποίος παρουσιάζει: I) τα ποσά που αναφέρονται στη συμφωνία (ο «παλαιός προϋπολογισμός»); II) τα αναθεωρημένα αριθμητικά στοιχεία που έγιναν δεκτά από τον Α. στην επιστολή του της 24ης Οκτωβρίου 2005 (ο «νέος προϋπολογισμός»); III) τις δαπάνες που δηλώθηκαν από τον καταγγέλλοντα στις 10 Ιουλίου 2006 (οι «πραγματικές δαπάνες»); και iv) τα αριθμητικά στοιχεία στα οποία η Επιτροπή στήριξε τους υπολογισμούς της στα οφειλόμενα ποσά με την επιστολή της 12ης Δεκεμβρίου 2006 (στο εξής: πρώτος υπολογισμός).

Πίνακας 1: Ο πρώτος υπολογισμός [6]

ΤΜΗΜΑ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

Παλαιός προϋπολογισμός

Νέος προϋπολογισμός

Πραγματικές δαπάνες

1ος υπολογισμός

A1

74 137.70

72 316.92

65 948.46

65 948.46

A2

11 316.00

19 062.00

18 314.36

12 447.60

A3

23 210.00

8 850.00

8 105.83

8 105.83

A4

0.00

0.00

0.00

10

0.00

A5

0.00

0.00

0.00

0.00

A6

163 470.00

171 906.41

182 654.04

171 906.41

μερικό σύνολο

272 133.70

272 135.33

275 022.69

258 408.30

A7

1 9 049.36

19 049.47

19 083.59

18 088.58

μερικό σύνολο

291 183.06

11

291 184.80

294 106.28

276 496.88

71,61 %

208 516.19

208 517.44

210 609.51

197 999.42

προχρηματοδότηση

145 964.18

145 964.18

145 64.18

145 964.18

Σύνολο

62 552.01

62 553.26

64 645.33

52 035.24

37. Από τα ανωτέρω στοιχεία προκύπτει ότι η Επιτροπή αποδέχθηκε τις πραγματικές δαπάνες που ζητήθηκαν από τον καταγγέλλοντα όσον αφορά τις γραμμές του προϋπολογισμού A1 και A3, οι οποίες δεν υπερέβαιναν τα αντίστοιχα ποσά που καθορίζονται είτε στον παλαιό είτε στον νέο προϋπολογισμό. Ο καταγγέλλων δεν ζήτησε δαπάνες όσον αφορά τα κονδύλια του προϋπολογισμού A4 και A5. Ως εκ τούτου, τα εν λόγω κονδύλια του προϋπολογισμού δεν χρειάστηκε να ληφθούν υπόψη στην έρευνα. Το κονδύλιο του προϋπολογισμού A7 αντιπροσωπεύει τις λεγόμενες «έμμεσες δαπάνες». Σύμφωνα με το άρθρο I.3.2 των γενικών όρων, η συνεισφορά της Επιτροπής περιορίστηκε στο 7 % των συνολικών επιλέξιμων δαπανών

στα κονδύλια του προϋπολογισμού A1 έως A6. Το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν δέχθηκε το σύνολο των δαπανών που ζητήθηκαν από τον καταγγέλλοντα για τα εν λόγω κονδύλια του προϋπολογισμού εξηγεί γιατί το ποσό που υπολογίστηκε στο πλαίσιο της θέσης του προϋπολογισμού A7 διέφερε από εκείνο που πρότεινε ο καταγγέλλων. Ωστόσο, δεδομένου ότι οι δαπάνες που θα μπορούσε να ζητήσει ο καταγγέλλων από την Επιτροπή στο πλαίσιο του εν λόγω κονδυλίου του προϋπολογισμού ήταν άμεσο αποτέλεσμα των δαπανών που έγιναν δεκτές στα κονδύλια του προϋπολογισμού A1 έως A6, το ζήτημα της θέσης A7 του προϋπολογισμού θα μπορούσε να προβλεφθεί αρχικά.

38. Όσον αφορά τη γραμμή του προϋπολογισμού A2, η Επιτροπή όντως δέχθηκε δαπάνες που ανέρχονταν κατά 10 % περισσότερο από ό,τι προβλεπόταν στον παλαιό προϋπολογισμό. Ωστόσο, δεν χρησιμοποίησε την ίδια προσέγγιση όσον αφορά το κονδύλιο του προϋπολογισμού A6. Εάν η Επιτροπή είχε υπολογίσει το ποσό για το εν λόγω κονδύλιο του προϋπολογισμού με τον ίδιο τρόπο όπως και για το κονδύλιο του προϋπολογισμού A2, θα έπρεπε να δεχθεί δαπάνες ύψους 179 817,00 EUR. Αντ' αυτού, το ποσό που η Επιτροπή αποδέχθηκε πράγματι στο πλαίσιο αυτής της γραμμής του προϋπολογισμού (171 906,41 EUR) αντιστοιχούσε στο αντίστοιχο ποσό που αναφέρεται στον νέο προϋπολογισμό.

39. Με βάση τον υπολογισμό που περιλαμβάνεται στην επιστολή της 12ης Δεκεμβρίου 2006, η Επιτροπή δέχθηκε συνολικά 276 496,88 EUR ως επιλέξιμες δαπάνες. Δεδομένου ότι η συνεισφορά της στις δαπάνες αυτές καθορίστηκε από τη συμφωνία σε 71,61 %, έκρινε ότι ο καταγγέλλων είχε δικαίωμα να λάβει συνολικά 197 999,42 EUR. Ως εκ τούτου, αφαιρώντας το ποσό των 145 964,18 EUR που είχε ήδη καταβληθεί ως προχρηματοδότηση, η Επιτροπή υπολόγισε ότι το οφειλόμενο ποσό ανέρχεται σε 52 035,24 EUR.

40. Ο Διαμεσολαβητής επισήμανε ότι, μετά τις αντιρρήσεις του καταγγέλλοντος, η Επιτροπή αποφάσισε να επανεξετάσει την προσέγγισή της. Έτσι, στις 29 Μαρτίου 2007, αποφάσισε, « *ex gratia* », να αποδεχθεί τον νέο προϋπολογισμό που συμφωνήθηκε μεταξύ του καταγγέλλοντος και του κ. Α. Ο πίνακας 2 παρουσιάζει το αποτέλεσμα αυτού του υπολογισμού. Για λόγους ευκολίας, περιλαμβάνει επίσης τα αριθμητικά στοιχεία που παρατίθενται ήδη στον πίνακα 1.

Πίνακας 2: Ο δεύτερος υπολογισμός [7]

ΤΜΗΜΑ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

Παλαιός προϋπολογισμός

Νέος προϋπολογισμός

Πραγματικές δαπάνες

1ος υπολογισμός

2ος υπολογισμός

A1

74 137.70

72 316.92

65 948.46

65 948.46

65 948.46

A2

11 316.00

19 062.00

18 314.36

12 447.60

18 314.36

A3

23 210.00

8 850.00

8 105.83

8 105.83

8 105.83

A4

0.00

0.00

0.00

0.00

14

0.00

A5

0.00

0.00

0.00

0.00

0.00

A6

163 470.00

171 906.41

182 654.04

171 906.41

171 906.41

μερικό σύνολο

272 133.70

272 135.33

275 022.69

258 408.30

264 275.06

A7

19 049.36

19 049.47

15

19 083.59

18 088.58

18 499.25

μερικό σύνολο

291 183.06

291 184.80

294 106.28

276 496.88

282 774.31

71,61 %

208 516.19

208 517.44

210 609.51

197 999.42

202 494.68

προχρηματοδότηση

145 964.18

145 964.18

145 964.18

145 964.18

145 964.18

Σύνολο

62 552.01

16

62 553.26

64 645.33

52 035.24

56 530.50

Έχει ήδη καταβληθεί

52 035.24

Αριστερά για να πληρώσει

4 495.26

41. Όπως προαναφέρθηκε, ο Διαμεσολαβητής έπρεπε να εξετάσει αν η Επιτροπή του είχε παράσχει εύλογη και συνεκτική περιγραφή της νομικής βάσης για τις ενέργειές της και τους λόγους για τους οποίους πίστευε ότι η άποψή της για τη συμβατική θέση ήταν δικαιολογημένη.

42. Για τους λόγους που εκτίθενται κατωτέρω, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η Επιτροπή δεν τήρησε το κριτήριο αυτό στην παρούσα υπόθεση.

43. Όπως προαναφέρθηκε, η Επιτροπή υποστήριξε ότι όταν ο κ. Α. αποδέχθηκε τα αριθμητικά στοιχεία που υπέβαλε ο καταγγέλλων στις 25 Αυγούστου και στις 26 Σεπτεμβρίου 2005, οι τροποποιήσεις που επήλθαν βασιζόνταν στο άρθρο Ι.3.4 των ειδικών όρων. Αυτό θα σήμαινε, ωστόσο, ότι οι σχετικές αλλαγές δεν υπερέβαιναν το 10 % ανά γραμμή του προϋπολογισμού. Ενώ η προϋπόθεση αυτή πληρούται για τα κονδύλια του προϋπολογισμού Α1 και Α6, αυτό σαφώς δεν ισχύει για τις γραμμές του προϋπολογισμού Α2 (που αυξήθηκαν από 11 316,00 EUR σε 19 062,00 EUR) και Α3 (που μειώθηκαν από 23 210,00 EUR σε 8 850,00 EUR). Ως εκ τούτου, οι αλλαγές αυτές θα μπορούσαν να βασιστούν μόνο στο άρθρο ΙΙ.13 των Γενικών Όρων. Πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι ο νέος προϋπολογισμός είχε ως αποτέλεσμα την αύξηση του μέγιστου συνολικού ποσού των επιλέξιμων δαπανών που προβλέπονται στη συμφωνία (από 291 183,06 EUR σε 291 184,80 EUR). Παρόλο που η αύξηση αυτή ήταν πολύ μικρή, φαινόταν σαφές ότι θα μπορούσε να βασιστεί μόνο στο άρθρο ΙΙ.13 των Γενικών Όρων.

44. Ως εκ τούτου, οι αλλαγές που οδήγησαν στον νέο προϋπολογισμό δεν βασιζόνταν μόνο στο άρθρο Ι.3.4 των ειδικών όρων, αλλά στο άρθρο Ι.3.4 και στο άρθρο ΙΙ.13. Ο καταγγέλλων αναφέρθηκε και στις δύο αυτές διατάξεις στα ηλεκτρονικά του μηνύματα της 25ης Αυγούστου και της 26ης Σεπτεμβρίου 2005.

45. Ο Διαμεσολαβητής επισήμανε ότι η παρούσα υπόθεση δεν κατέστησε αναγκαίο να εξετάσει κατά πόσον τηρήθηκαν οι τυπικές προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο ΙΙ.13 των Γενικών Όρων. Είναι αλήθεια ότι δεν συντάχθηκε καμία επίσημη τροποποίηση κατά την αποδοχή του

νέου προϋπολογισμού. Η Διαμεσολαβήτρια σημείωσε, ωστόσο, ότι ο υπάλληλος της Επιτροπής που ασχολήθηκε με το θέμα εκείνη την εποχή δεν αντιμετώπιζε προβλήματα στην αποδοχή του νέου προϋπολογισμού.

46. Ωστόσο, κατά τον πρώτο υπολογισμό του τελικού ποσού που οφείλεται στον καταγγέλλοντα, η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τα αριθμητικά στοιχεία που καθορίζονται στον νέο προϋπολογισμό, με εξαίρεση το ποσό που προβλέπεται για το κονδύλιο Α6 του προϋπολογισμού. Το γεγονός ότι ο αριθμός αυτός περιλαμβανόταν στον υπολογισμό της Επιτροπής έδειξε ότι τα αριθμητικά στοιχεία που περιλαμβάνονταν στον νέο προϋπολογισμό έπρεπε να ήταν γνωστά στην Επιτροπή την εποχή εκείνη. Ως εκ τούτου, η Διαμεσολαβήτρια έκρινε προφανές ότι η προσέγγιση που υιοθέτησε η Επιτροπή κατά τον πρώτο υπολογισμό δεν ήταν συνεπής με εκείνη που υιοθέτησε όταν συμφώνησε με τον νέο προϋπολογισμό. Εξάλλου, σε αυτό το στάδιο της διαδικασίας, η καταγγέλλουσα αντιμετώπιζε αντικρουόμενες απόψεις ως προς τη νομική βάση του νέου προϋπολογισμού που πρότειναν οι διάφοροι υπάλληλοι της Επιτροπής με τους οποίους επικοινωνήσε.

47. Ο Διαμεσολαβητής επισήμανε ότι, κατά τον υπολογισμό του τελικού ποσού που οφείλεται στον καταγγέλλοντα για δεύτερη φορά, η Επιτροπή προσπάθησε να διορθώσει το σφάλμα ή τα σφάλματα που είχε διαπράξει προηγουμένως. Με την ευκαιρία αυτή, η Επιτροπή όντως δέχθηκε ως συναφή όλα τα ποσά που είχε ήδη αποδεχθεί όταν συμφώνησε με τον νέο προϋπολογισμό.

48. Ωστόσο, στο πλαίσιο του δεύτερου υπολογισμού, η Επιτροπή έκρινε ότι το άρθρο Ι.3.4 των ειδικών όρων θα μπορούσε να εφαρμοστεί μόνον εάν ο καταγγέλλων είχε ενημερώσει εκ των προτέρων την Επιτροπή για τυχόν μεταφορές μεταξύ κονδυλίων του προϋπολογισμού που πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με τη διάταξη αυτή. Η Επιτροπή υποστήριξε ότι αυτό δεν ίσχυε και ότι, ως εκ τούτου, η εν λόγω διάταξη δεν μπορούσε να εφαρμοστεί.

49. Η Διαμεσολαβήτρια έκρινε ότι η επιμονή της Επιτροπής στην τυπική απαίτηση της προειδοποίησης που προβλέπεται στο άρθρο Ι.3.4 των Ειδικών Όρων δεν μπορεί να επικριθεί ως τέτοια. Ωστόσο, στη γνώμη της, η Επιτροπή ανέφερε επίσης ότι, όταν υπολόγισε για πρώτη φορά το τελικό ποσό που οφειλόταν στον καταγγέλλοντα, αποδέχθηκε μεταφορές μεταξύ διαφόρων γραμμών του προϋπολογισμού μέχρι 10 % ανά τομέα, χωρίς να επιμένει στην απαίτηση προηγούμενης ειδοποίησης για τις μεταφορές αυτές που προβλέπεται στο άρθρο Ι.3.4 των ειδικών όρων. Η Διαμεσολαβήτρια δεν κατάλαβε πώς μια απαίτηση την οποία η Επιτροπή, όπως επιβεβαίωσε η γνώμη της, αισθάνθηκε ικανή να αγνοήσει κατά τον πρώτο υπολογισμό του σχετικού ποσού θα μπορούσε ξαφνικά να αποκτήσει αποφασιστική σημασία κατά τον υπολογισμό του ποσού αυτού για δεύτερη φορά. Όπως προαναφέρθηκε, εάν η Επιτροπή είχε εφαρμόσει την προσέγγιση που ισχυρίστηκε ότι είχε υιοθετήσει για τον πρώτο υπολογισμό σε όλες τις γραμμές του προϋπολογισμού, θα είχε αποδεχθεί δαπάνες για τη γραμμή Α6 ύψους έως 179 817,00 EUR (αντί των 171 906,41 EUR που δέχθηκε).

50. Για λόγους πληρότητας, ο Διαμεσολαβητής έκρινε χρήσιμο να εξετάσει ένα περαιτέρω επιχείρημα που αναφέρθηκε από έναν από τους υπαλλήλους με τους οποίους επικοινωνήσε ο καταγγέλλων. Παρά το γεγονός ότι το επιχείρημα αυτό δεν χρησιμοποιήθηκε από την Επιτροπή

στη γνώμη της, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η σύγκυση που προκαλείται από τον χειρισμό της Επιτροπής θα μετριαστεί εάν χυθεί μεγαλύτερη σαφήνεια σχετικά με το θέμα αυτό. Υπενθύμισε ότι, στο ηλεκτρονικό του μήνυμα της 10ης Σεπτεμβρίου 2007, ο Η. τόνισε ότι ο καταγγέλλων δεν μπορούσε να επικαλεστεί δύο φορές το άρθρο Ι.3.4. Η εν λόγω διάταξη δεν αναφέρεται ρητά στο ζήτημα αυτό. Ωστόσο, εάν το άρθρο Ι.3.4 επέτρεπε ανακατανομές έως 10 % ανά γραμμή του προϋπολογισμού, φαίνεται λογικό να υποτεθεί ότι ο αριθμός των ανακατανομών είναι άνευ σημασίας, εφόσον το συνολικό ποσό που ανακατανεμήθηκε δεν υπερβαίνει το 10 % του ποσού που είχε αρχικά καθοριστεί ανά γραμμή του προϋπολογισμού.

51. Με βάση τα ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής δεν μπορούσε παρά να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η Επιτροπή δεν παρείχε συνεκτική και εύλογη περιγραφή του τρόπου με τον οποίο χειρίστηκε την αίτηση πληρωμής του καταγγέλλοντος.

52. Η Διαμεσολαβήτρια εξέφρασε τη λύπη της για το γεγονός ότι το ανωτέρω συμπέρασμα ενισχύθηκε από τον τρόπο με τον οποίο η Επιτροπή αντιμετώπισε το αίτημα του καταγγέλλοντος για τόκους. Μολονότι το τελικό αποτέλεσμα που επετεύχθη συναφώς από την Επιτροπή φαινόταν, ως επί το πλείστον (αν και όχι εξ ολοκλήρου), εύλογο (βλ. σκέψεις 57 επ. κατωτέρω), το γεγονός ότι η Επιτροπή τροποποίησε δύο φορές τη γνώμη της σχετικά με το αν οι τόκοι αυτοί ήταν απαιτητοί ή όχι σημαίνει ότι η προσέγγισή της δύσκολα θα μπορούσε να χαρακτηριστεί συνεπής.

53. Με βάση τα ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής προέβη σε προκαταρκτική διαπίστωση ότι ο τρόπος με τον οποίο η Επιτροπή υπολόγισε την πληρωμή που οφείλεται στον καταγγέλλοντα στην παρούσα υπόθεση θα μπορούσε να συνιστά κακοδιοίκηση. Ως εκ τούτου, σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 5 του καθεστώτος του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή, υπέβαλε πρόταση φιλικής λύσης, καλώντας τον να επανεξετάσει την αίτηση πληρωμής του καταγγέλλοντος.

54. Η Διαμεσολαβήτρια έκρινε σκόπιμο να προστεθεί ότι η παρούσα πρόταση επικεντρώθηκε στον ισχυρισμό του καταγγέλλοντος όσον αφορά τη θέση του προϋπολογισμού Α6. Όπως προαναφέρθηκε (βλέπε σημείο 38), η Διαμεσολαβήτρια έκρινε ότι, εάν η Επιτροπή είχε αποδεχθεί αλλαγές έως και 10 % ανά γραμμή του προϋπολογισμού σε σχέση με τον τομέα Α6 με τον ίδιο τρόπο όπως και σε σχέση με τις άλλες γραμμές του προϋπολογισμού, θα μπορούσε να δεχθεί δαπάνες για το εν λόγω κονδύλιο ύψους έως 179 817,00 EUR (αντί των 171 906,41 EUR που δέχθηκε). Οποιαδήποτε αλλαγή σε αυτό το κονδύλιο του προϋπολογισμού θα είχε προφανώς μικρό αντίκτυπο και στο κονδύλιο του προϋπολογισμού Α7.

55. Πρέπει να υπογραμμιστεί ότι τυχόν ανακατανομές βάσει του άρθρου Ι.3.4 των ειδικών όρων δεν θα μπορούσαν να έχουν ως αποτέλεσμα την αύξηση του μέγιστου συνολικού ποσού των δαπανών που η Επιτροπή αποδέχθηκε ως επιλέξιμες στον νέο προϋπολογισμό. Η Διαμεσολαβήτρια επισήμανε ότι το ποσό των δαπανών που δηλώθηκαν από τον καταγγέλλοντα φαίνεται να υπερβαίνει ελαφρώς αυτό το όριο και ότι η Επιτροπή θα είχε σαφώς το δικαίωμα να αγνοήσει το εν λόγω υπερβάλλον κόστος.

56. Ο Διαμεσολαβητής συνέλεξε από τις πληροφορίες που του υποβλήθηκαν ότι ο καταγγέλλων εκτέλεσε επιτυχώς το έργο. Στην πραγματικότητα, η απροσδόκητη επιτυχία της

έκθεσης που αποτελούσε μέρος του έργου φαίνεται να ήταν ο κύριος λόγος για την ανακατανομή του καταγγέλλοντος μεταξύ των κονδυλίων του προϋπολογισμού. Η Διαμεσολαβήτρια έκρινε ότι η επιτυχία του σχεδίου θα μπορούσε επωφελώς να ληφθεί υπόψη από την Επιτροπή κατά τη λήψη απόφασης σχετικά με τον τρόπο αντιμετώπισης της πρότασής του για φιλική λύση.

Όσον αφορά τους τόκους υπερημερίας

57. Ο Διαμεσολαβητής επισήμανε ότι 154 ημέρες παρήλθαν μεταξύ της 14ης Ιουλίου 2006, όταν η Επιτροπή έλαβε την αίτηση πληρωμής του καταγγέλλοντος, και της 15ης Δεκεμβρίου 2006, όταν η Επιτροπή κατέβαλε ποσό 52 035,24 EUR. Η Επιτροπή δήλωσε ότι είχε στη διάθεσή της 45 ημέρες για να εξετάσει την αίτηση πληρωμής και 45 ημέρες για την πραγματοποίηση της πληρωμής. Επομένως, αυτές οι 90 ημέρες θα πρέπει να αγνοηθούν. Αυτό φαίνεται να είναι σύμφωνο με τις διατάξεις της συμφωνίας.

58. Η Επιτροπή ισχυρίστηκε επίσης ότι καθυστέρηση 40 ημερών οφειλόταν στο γεγονός ότι ο καταγγέλλων άλλαξε αριθμούς λογαριασμών. Ως εκ τούτου, τόνισε ότι η περίοδος αυτή θα πρέπει επίσης να αγνοηθεί. Ως εκ τούτου, υπήρξε πραγματική καθυστέρηση 24 ημερών, για την οποία έπρεπε να καταβληθούν τόκοι και τις οποίες είχε δεόντως καταβάλει.

59. Από τα έγγραφα που υποβλήθηκαν στον Διαμεσολαβητή προέκυψε ότι ο καταγγέλλων όντως άλλαξε τραπεζικούς λογαριασμούς χωρίς να ενημερώσει την Επιτροπή. Η Επιτροπή δεν μπορεί να κατηγορηθεί για οποιαδήποτε καθυστέρηση στην πληρωμή της λόγω προβλημάτων που προκάλεσε ο καταγγέλλων. Δεν υπήρχαν σαφή στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι η καθυστέρηση που προκλήθηκε από τον καταγγέλλοντα ανερχόταν πράγματι σε 40 ημέρες. Ωστόσο, ο καταγγέλλων δεν αμφισβήτησε τις εξηγήσεις της Επιτροπής σχετικά με αυτή την πτυχή της υπόθεσης. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η εξέτασή του θα πρέπει να βασίζεται στις αδιαμφισβήτητες πληροφορίες που παρέσχε η Επιτροπή. Βάσει των πληροφοριών αυτών, η καθυστέρηση για την οποία έπρεπε να καταβληθούν τόκοι ανερχόταν πράγματι σε 24 ημέρες.

60. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν υπήρξε κακοδιοίκηση σε σχέση με τον υπολογισμό από την Επιτροπή των τόκων υπερημερίας επί ποσού 52 035,24 EUR.

61. Ωστόσο, η κατάσταση ήταν διαφορετική όσον αφορά την πρόσθετη πληρωμή ύψους 4 495,26 EUR που καταβλήθηκε στις 29 Μαρτίου 2007. Όπως αναφέρθηκε ανωτέρω, η Επιτροπή προέβη στην πληρωμή αυτή με σκοπό τη διόρθωση του σφάλματος ή των σφαλμάτων που πραγματοποίησε κατά τον πρώτο υπολογισμό του οφειλόμενου ποσού στον καταγγέλλοντα. Ως εκ τούτου, η Διαμεσολαβήτρια δεν συμμερίστηκε την άποψη της Επιτροπής ότι η πρόσθετη πληρωμή συνιστούσε πληρωμή *ex gratia*. Εάν η Επιτροπή είχε τηρήσει, όπως όφειλε, τον νέο προϋπολογισμό κατά τον πρώτο υπολογισμό του οφειλόμενου ποσού στον καταγγέλλοντα, ο καταγγέλλων θα έπρεπε να είχε λάβει την πρόσθετη πληρωμή ταυτόχρονα με την πληρωμή των 52 035,24 EUR. Ως εκ τούτου, οι τόκοι υπερημερίας θα ήταν επίσης απαιτητοί όσον αφορά την

πρόσθετη πληρωμή ύψους 4 495,26 EUR. Όσον αφορά την εν λόγω πρόσθετη πληρωμή, θα είχαν προκύψει πρόσθετοι τόκοι μεταξύ της 15ης Δεκεμβρίου 2006 και της 29ης Μαρτίου 2007.

62. Η Διαμεσολαβήτρια σημείωσε, ωστόσο, ότι το ποσό των τόκων που θα προκύψει θα είναι σχετικά μικρό. Κατά την άποψή του, αυτή η πτυχή της υπόθεσης δεν θα ήταν πλέον αναγκαία αν η Επιτροπή δεχόταν την πρότασή του για μια φιλική λύση.

Τα επιχειρήματα που παρουσιάστηκαν στον Διαμεσολαβητή μετά την πρόταση φιλικής λύσης

63. Στην απάντησή της στην πρόταση φιλικής λύσης, η Επιτροπή ενημέρωσε τον Διαμεσολαβητή ότι αποδέχθηκε την πρότασή του. Ως εκ τούτου, αποφάσισε να αποδεχθεί τις δαπάνες που ζήτησε ο καταγγέλλων στην τελική έκθεσή του που υποβλήθηκε στις 14 Ιουλίου 2006, έως το ανώτατο ποσό που προβλέπεται στη συμφωνία επιχορήγησης, ήτοι ποσό ύψους 6 025,59 EUR. Επιπλέον, η Επιτροπή δέχθηκε ότι η δεύτερη πληρωμή (που πραγματοποιήθηκε στις 29 Μαρτίου 2007), καθώς και η τρίτη (την οποία πραγματοποίησε ανταποκρινόμενη στην πρόταση φιλικής λύσης του Διαμεσολαβητή), ήταν απαιτητές ταυτόχρονα με την πρώτη πληρωμή και, ως εκ τούτου, οφειλόταν τόκοι υπερημερίας, όπως ζήτησε ο καταγγέλλων.

64. Ο καταγγέλλων ενημέρωσε τον Διαμεσολαβητή ότι είχε λάβει δύο πληρωμές ύψους 6 025,59 EUR και 1 568,47 EUR αντίστοιχα, και ευχαρίστησε τον Διαμεσολαβητή για τη βοήθειά του στο θέμα αυτό.

Η αξιολόγηση του Διαμεσολαβητή μετά την πρόταση φιλικής λύσης

65. Υπό το πρίσμα των παρατηρήσεων των μερών, ο Διαμεσολαβητής καταλήγει στο συμπέρασμα ότι έχει επιτευχθεί φιλική λύση. Ο Διαμεσολαβητής επικροτεί την προθυμία της Επιτροπής να προβεί σε ενδελεχή επανεξέταση του θέματος και την αποδοχή της πρότασής του για φιλική λύση.

Ισχυρισμός περί μη αντιστοιχίας με τον καταγγέλλοντα κατά τρόπο ορθό και συνεπή

Επιχειρήματα που υποβλήθηκαν στη Διαμεσολαβήτρια

66. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι, κατά τη διάρκεια των πέντε μηνών που κοινοποίησε στην Επιτροπή με σκοπό την επίλυση της διαφωνίας σχετικά με το τελικό ποσό που έπρεπε να καταβληθεί, απευθύνθηκε σε επτά διαφορετικούς υπεύθυνους επικοινωνίας σε διαφορετικές μονάδες. Ορισμένοι από τους εμπλεκόμενους υπαλλήλους δεν ήταν εξοικειωμένοι με το θέμα και ορισμένοι έδωσαν πληροφορίες ή συμβουλές που αντιφάσκουν με τις προηγούμενες

δηλώσεις.

67. Στη γνώμη της, η Επιτροπή υπενθύμισε ότι η αρμόδια υπηρεσία για την εξέταση θεμάτων που σχετίζονται με τη συμφωνία ήταν η ΓΔ Διεύρυνσης. Η Επιτροπή υποστήριξε ότι οι πληροφορίες που παρασχέθηκαν στον καταγγέλλοντα αντικατόπτριζαν τη θέση της Επιτροπής κατά τον κρίσιμο χρόνο και δεν είχαν καμία σχέση με τον μεμονωμένο υπάλληλο που παρείχε τις πληροφορίες αυτές.

Αξιολόγηση της Διαμεσολαβήτριας

68. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε προφανές ότι μια διοίκηση θα πρέπει να παρέχει στους πολίτες σαφείς και συνεπείς συμβουλές.

69. Στην υπό κρίση υπόθεση, προφανώς δεν συνέβη κάτι τέτοιο. Δεδομένου ότι η έλλειψη συνέπειας στη θέση της Επιτροπής συζητήθηκε ανωτέρω, δεν χρειάζεται να εξεταστούν περαιτέρω λεπτομέρειες σχετικά με το θέμα αυτό.

70. Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί, ωστόσο, ότι αυτή η πτυχή της υπόθεσης είναι δευτερεύουσας σημασίας για τον καταγγέλλοντα. Δεδομένου ότι η Επιτροπή αποδέχθηκε την πρότασή του για μια φιλική λύση, θεωρεί ότι αυτή η πτυχή της υπόθεσης δεν χρειάζεται πλέον να επιδιωχθεί.

Γ. Συμπεράσματα

Βάσει της έρευνάς του σχετικά με την εν λόγω καταγγελία, ο Διαμεσολαβητής την περατώνει με το ακόλουθο συμπέρασμα:

Σε αυτή την περίπτωση έχει επιτευχθεί μια φιλική λύση.

Ο καταγγέλλων και η Επιτροπή θα ενημερωθούν για την απόφαση αυτή.

Π. Νικηφόρος Διαμαντούρος

Στρασβούργο στις 22 Νοεμβρίου 2010

[1] Σύμφωνα με το άρθρο I.3.2 των ειδικών όρων που επισυνάπτονται στη συμφωνία. Στην πραγματικότητα, το 71,61 % των 291,183.06 είναι 208,516.19.

[2] Στην αρχική γερμανική γλώσσα: «Da es in der gegenwärtigen Ausstellungstournee zu akuten Änderungen von Ausgaben kommen muss, werden wir mit den GEÄNDERTEN Kostenstellen im Rahmen des Artikels I.3.4 das Projekt erfolgreich abschließen können.»

[3] Η Επιτροπή είχε ήδη προβεί σε ορισμένες πληρωμές για την προχρηματοδότηση του έργου πριν από την ολοκλήρωσή του.

[4] Ο αριθμός αυτός βασίστηκε σε υπολογισμούς του Η., ο οποίος φαίνεται ότι υπέπεσε σε τυπογραφικό σφάλμα. Το ποσό που ζήτησε ο καταγγέλλων ήταν, στην πραγματικότητα, 182 654,04 EUR.

[5] Η γνώμη της Επιτροπής αναφέρει εσφαλμένα ότι η επιστολή αυτή απεστάλη στις 14 Σεπτεμβρίου 2007.

[6] Ποσά σε ευρώ.

[7] Ποσά σε ευρώ.